

Ull, no se'ns en vagi l'olla.

written by Ferran Planell | 8 de novembre de 2016

Que per aconseguir la independència haurem de desobeir al govern i a la justícia espanyola, de ben segur que sí; però ull, no ens creméssim abans del moment just i necessari.

Tinc l'esperança que si finalment s'acaba convocant un referèndum, siguem prou valents tots plegats per passar-nos per l'engonal tot allò que sigui necessari per aconseguir fer-lo com cal. Com també la tinc en què quan calgui protegir el nostre parlament, o les instal·lacions de la ràdio i televisió públiques de Catalunya, o impedir l'entrada a la presó de qualsevol persona pel simple fet de defensar l'anomenat procés –sigui polític, governant o de la societat civil–, serem molts més al carrer que el prop del miler de persones que es van aplegar a Berga en suport de la seva batllessa Montse Venturós i, si voleu sumar-hi, la resta de concentrats en diferents poblacions arreu de Catalunya.

El *postureig* que estan duent a terme els membres de la CUP i que està arrossegant a polítics d'altres formacions a donar-los suport amb declaracions que poden ser titllades de manipuladores o com a mínim fora de lloc, no les considero personalment gens adients per aconseguir una imatge d'unitat i suficientment seriosa de cara a l'exterior.

Piulades com la de Joan Tardà “La violència judicial i la repressió s'accentuen! Ara, q ningú no s'arronsi! Tothom amb l'alcaldeessa d Berga! @Esquerra_ERC”, em permetreu que les trobi desmesurades. En aquest fet, tret d'una indiscutible mala bava i premeditada provocació cap a l'independentisme provinent de la justícia espanyola i de ben segur atiada pel govern de l'estat, no sé veure-hi cap violència ni cap repressió.

Que els eurodiputats Josep-Maria Terricabras, Ernest Maragall,

Ramon Tremosa i Ernest Urtasun portin davant la Comissió Europea la detenció de la batllessa de Berga, Montse Venturós, per a preguntar què n'opina la CE i consultar-los si creuen que el sistema judicial espanyol compleix amb la independència judicial que es requereix des de la Carta de Drets Fonamentals de la UE, és córrer el risc de caure en el ridícul i aconseguir una resposta contrària a la cercada.

Abans d'escriure aquest article, he escoltat a Catalunya Ràdio una entrevista amb Marc Molins (Doctor en dret i advocat penalista)

<http://www.ccma.cat/catràdio/alacarta/el-suplement/el-suplement-de-08-a-09-h-05112016/audio/990303/> (minut 30:45) en la que em sembla que queda prou clar que aquesta mena de desobediències no ens acabaran portant enlloc més que al què cerca la part contrària amb aquesta mena de provocacions i que no és res més que fer-nos retratar en fals i mostrar crispació entre nosaltres mateixos. En tota aquesta història, la veritable desobediència ja es va fer en el moment de no despenjar l'estelada de l'ajuntament en les dues darreres eleccions, i aquí sí que ho aplaudeixo.

Ull, perquè fins ara ha estat molt fàcil anar-nos guanyant les simpaties de part del món exterior, alhora que anàvem sumant gent al carro de l'independentisme. La barroera manera d'encaixar el procés per part del govern i la maldestra diplomàcia espanyola, els desacreditava a ells solets i ens prestigiava a nosaltres. A veure si ara fent segons què, invertirem les tornes. Dubto que el nou govern de Rajoy deixi de ser barroer, però hem de tenir present que el nou ministre d'exteriors Alfonso Dastis, no és en Margallo i amb tota probabilitat ens ho posarà més difícil allà on més necessitem que ens donin suport.

Desobeïm? Sí, per descomptat, no ens deixaran altre camí; però, no cal que juguem a veure qui la té més llarga.